

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 28. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev PJSC Rosneft Oil Company, prije OJSC Rosneft Oil Company protiv Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Predmet C-72/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini — Odredbe Odluke 2014/512/ZVSP i Uredbe br. (EU) br. 833/2014 — Valjanost — Nadležnost Suda — Sporazum o partnerstvu EU-Rusija — Obveza obrazlaganja — Načelâ pravne sigurnosti i nulla poena sine lege certa — Pristup tržištu kapitala — Financijska pomoć — Globalne potvrde o deponiranim vrijednosnim papirima (Global Depository Receipts) — Naftni sektor — Zahtjev za tumačenje pojmova „škriljavac” i „vod[e] dublj[e] od 150 metara” — Nedopuštenost)

(2017/C 161/02)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Queen, na zahtjev PJSC Rosneft Oil Company, prije OJSC Rosneft Oil Company

Tuženici: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Izreka

1. Članke 19., 24. i 40. UEU-a, članak 275. UFEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da je Sud Europske unije nadležan da na temelju članka 267. UFEU-a u prethodnom postupku odlučuje o valjanosti akta donesenog na temelju odredbi koje se odnose na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku (ZVSP), poput Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/872/ZVSP od 4. prosinca 2014., ako se zahtjev za prethodnu odluku odnosi na nadzor usklađenosti te odluke s člankom 40. UEU-a ili na nadzor zakonitosti mjera ograničavanja protiv fizičkih ili pravnih osoba.
2. Prilikom ispitivanja drugog pitanja nije utvrđen nijedan element koji može utjecati na valjanost članka 1. stavka 2. točaka (b) do (d), članka 1. stavka 3., članka 7. i Priloga III. Odluci 2014/512, kako je izmijenjena Odlukom 2014/872 ili članka 3., članka 3.a, članka 4. stavka 3. i 4., članka 5. stavka 2. točaka (b) do (d), članka 5 stavka 3., članka 11. i Priloga II. i VI. Uredbi Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 1290/2014 od 4. prosinca 2014.

Načelâ pravne sigurnosti i nulla poena sine lege certa valja tumačiti na način da nisu prepreka tome da država članica nametne kaznenopravne sankcije koje se trebaju primijeniti u slučaju povrede odredbi Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, u skladu s njezinim člankom 8. stavkom 1., prije no što je Sud Europske unije pojasnio doseg navedenih odredbi i stoga kaznenopravnih sankcija koje se na njih odnose.

3. Izraz „financijska pomoć” iz članka 4. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, valja tumačiti na način da ne uključuje provedbu plaćanja, kao takvog, od strane banke ili druge financijske institucije.

Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, valja tumačiti na način da zabranjuje izdavanje, od 12. rujna 2014., globalnih potvrda o deponiranim vrijednosnim papirima (Global Depositary Receipts), na temelju ugovora o depozitu sklopljenog s jednim od subjekata iz Priloga VI. Uredbi br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, i onda kad se te potvrde odnose na deponirane dionice koje je jedan od tih subjekata izdao prije tog dana.

(¹) SL C 155 od 11.5.2015.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Darmstadt – Njemačka) – Furkan Tekdemir, kojeg po zakonu zastupaju Derya
Tekdemir i Nedim Tekdemir protiv Kreis Bergstraße**

(Predmet C-652/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju između Europske unije i Turske — Odluka br. 1/80 — Članak 13. — Klauzula o mirovanju (standstill) — Pravo na boravak za članove obitelji turskog radnika koji sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice — Moguće postojanje važnog razloga u općem interesu koji opravdava nova ograničenja — Učinkovito upravljanje migracijskim tokovima — Obveza državljana trećih zemalja mlađih od 16 godina da imaju dozvolu boravka — Proporcionalnost)

(2017/C 161/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Furkan Tekdemir, kojeg po zakonu zastupaju Derya Tekdemir i Nedim Tekdemir

Tuženik: Kreis Bergstraße

Izreka

Članak 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja, priložene Sporazumu o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisali, s jedne strane, Republika Turska i, s druge strane, države članice EEZ-a i Zajednica te koji je u ime potonje sklopljen, odobren i potvrđen Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963. treba tumačiti na način da cilj učinkovitog upravljanja migracijskim tokovima može činiti važan razlog u općem interesu koji može opravdati nacionalnu mjeru, uvedenu nakon stupanja na snagu te odluke u dotičnoj državi članici, koja državljanima trećih zemalja mlađima od 16 godina nameće obvezu da imaju dozvolu boravka za ulazak i boravak u toj državi članici.

Takva mjera ipak nije proporcionalna s obzirom na cilj koji se želi postići ako načini njezine provedbe u pogledu djece državljana trećih zemalja koja su rođena u dotičnoj državi članici i čiji je jedan od roditelja turski radnik koji zakonito boravi u toj državi članici, poput tužitelja u glavnom postupku, prekoračuju ono što je nužno za ostvarenje tog cilja.

(¹) SL C 118, 4. 4. 2016.